

Portret trumienny Stanisława Woyszy z 1677 roku.

Autor nieznany.

Technika: Olejna na blasze.

Portret w wąskiej, ozdobnej ramie o kształcie sześciokąta nieforemnego.

Wymiary: wysokość: 47 cm szerokość: 43 cm

Zbiory: Galeria Portretu przy Pałacu w Wilanowie.

W centrum prawy półprofil popiersia siwowłosego mężczyzny.

Po lewej, kartusz herbowy, w dole wstęga z inskrypcją.

Barwy dominujące: szary, biały, beżowy, złoty, czerwony.

Włosy mężczyzny równo ostrzyżone.

Czoło przecina pozioma zmarszczka.

Spod szarych brwi patrzą na nas duże, ciemne oczy.

Ich zewnętrzne kąciaki lekko uniesione.

Długi, orli nos, z garbem na grzbiecie.

Siwy wąs odsłania dolną, wąską, czerwoną wargę ust.

Kąciaki ust opadają.

Prawy policzek zarumieniony

Wokół grubej szyi i na ramionach futrzany, biały kołnierz w czarne centki.

Ciągnie się w dół wzdłuż zapięcia.

Po obu stronach futra na wysokości piersi pary guzików.

Z lewej złote, z prawej czarne.

Na wysokości twarzy kartusz z czterema polami, zwieńczony złotym hełmem ze srebrnym klejnotem.

Górne pola herbowe szare, w dole czerwone.

Wokół kartusza inicjały: S. W. Z. B. P. S.

W dole popiersia srebrna wstęga obwiedziona złotem.

Na niej, złotymi literami inskrypcja:

"Jegomość Pan Stanisław ze Bzowa Woysza Podstoli Smoleński Pocieszenia P. Przenajświętszey godzinek Fundator - życie doczesne skończył R. 1677".

Inicjały umieszczone wokół kartusza mogą sugerować, że przedstawiony na portrecie mężczyzna to **Stanisław Woysza z Bzowa, Podstoli Smoleński**.

Stanisław Woysza z Bzowa był również sekretarzem i dworzaninem królewskim. Zmarł w lutym 1677 r.

Obraz jest przykładem portretu trumiennego szlachty polskiej doby baroku.

Portret trumienny był jednym z elementów dekoracji żałobnej stawianej przy katafalku dla uczczenia zmarłego.

Wizerunek zmarłego umieszczano na szczycie trumny tak, by jego twarz mogła spoglądać z portretu na żałobników w czasie ceremonii pogrzebowej.